

opusdei.org

Nord for polarcirklen

Jeg hedder Fran og bor i Galicien i Spanien; de tre måneder jeg har boet i Finland har jeg haft lejlighed til at lære Opus Deis arbejde i de nordligste lande i Europa at kende på nært hold.

18.12.2007

Isä Raimo fejrer den hellige messe i en hytte lavet af træstammer i den norske tundra, ca. 20 km. fra kysten ved det Arktiske ishav. Det er allerede trediedagen på en fællestur

der startede i Helsinki for to dage siden, og som har ført os gennem det finske, svenske og norske Lapland. Og vores guide, Juhani, er luteransk præst i en lille by tæt ved...

Lappeenranta er en lille by ved bredden af Saimaa søen i det sydøstlige Finland. Det ligger omkring 200 km fra Sankt Petersborg og kun 25 km fra grænsen til Rusland. Da jeg begyndte specialet til min doktorgrad i Ferrol for to år siden, forestillede jeg mig ikke at mine undersøgelser ville bringe mig så vidt omkring; men i år fik jeg lejlighed til at gøre min tekniske uddannelse færdig på tre måneder i udlandet, og det udvalgte mål blev i sidste ende det tekniske universitet i Lappeenranta.

Før jeg kom til Finland, tænkte jeg med en vis bekymring på de tre måneder i Lappeenranta, for det nærmeste Opus Dei center ligger i Helsinki, dvs. mere end 200 km fra

mit universitet. Det lykkedes dog for mig at organisere min arbejdsplan på en sådan måde, at jeg hver weekend havde tid nok til at tage toget til hovedstaden. På denne måde havde jeg mulighed for at fortsætte med at deltage i det familiære liv i Opus Dei's centre, hvor jeg gik til kurser, og hvor jeg især kunne deltage i den hellige messe, for i Lappeenranta og dens vidde omgivelser er der ingen katolske kirker. Faktisk skabte tilstedeværelsen af en katolik blandt videnskabsmændene på universitetet lige fra starten en hel del nysgerrighed.

Allerede få dage efter min ankomst havde jeg svaret på en bunke spørgsmål fra mine kolleger og professorer om den katolske kirke, om Opus Dei, og om hvad det betyder at kæmpe for at være hellig midt i verden. Mange af dem har en idé om religion der ligger meget fjernt fra den katolske tro: en hel del er

luteranere, nogle er ortodokse, nogle få er muslimer, og størstedelen har ikke nogen vanlig erfaring i et forhold til Gud.

Imidlertid har samtalerne mange gange drejet sig om dybe temaer så som livets mening, nødvendigheden af et personligt forhold til Gud, eller om hvilken religion der er den sande, altid med stor respekt for de andres synspunkter, selvom det ikke har været let at komme til enighed blandt mange af dem.

For manges vedkommende var det første gang de havde kontakt med en person fra Opus Dei, og den hellige Josemarias lære virkede nyt og tiltrækkende for dem. For eksempel, da jeg talte til dem om at arbejde med den størst mulige perfektion, af kærlighed til Gud, sagde mange at "det er da en meget luteransk ide." Jeg svarede altid at desuden er det en

”meget katolsk” ide og meget kendetegnende for Opus Dei´s ånd.

Opus Dei´s arbejde i Finland startede for tyve år siden. Der har fra nogen tid siden eksisteret en ungdomsklub, Kuunarikerho, i Helsinki, og i år er man ved at åbne et studenterhjem for universitetsstuderende, Tavasttähti.

Begyndervanskelighederne er blevet mødt med megen glæde og godt humør; selvom man ofte stilles overfor lidt ”extraordinære” situationer i et Opus Dei center: så som at bringe en fryser til et nyt center der er ved at blive installeret i Letland, eller organisere tilberedelsen af maden flere dage om ugen...

I løbet af disse tre måneder har jeg kunnet hjælpe med indretningen af huset, ved at male vægge, ordne trapper, og sætte møbler op sammen med de andre medlemmer af Opus

Dei, og med drengene der kommer i centeret: Patu samler de blade sammen som i efteråret er faldet i haven, Alex maler det kors færdigt, som skal stå i huskuppet, Teo giver spansktimer til drengene i klubben... Nogle af dem er luteranere eller fra pinsebevægelsen, men alle deltager i en munter atmosfære og god ånd med hvilken man klarer de mindre komfortable momenter, der opstår i løbet af arbejdet. Og på samme måde som i Ferrol hvor jeg hjælper i ungdomsklubben Roiba, fik jeg også lejlighed til at deltage i Helsinki i aktiviteterne i Kuunarikerho, hvor det viste sig at sproget ikke var en forhindring for at lære de yngste drenge at spille guitar, at optage en film sammen med dem, eller bede en stund sammen med dem foran tabernaklet.

Nu hvor jeg er tilbage i Galicien, beder jeg fortsat for dette fantastiske land, for at den katolske tro med

hastige skridt vil finde indplads
blandt dets folk.

pdf | dokument genereret automatisk
fra [https://opusdei.org/da-dk/article/
nord-for-polarcirklen/](https://opusdei.org/da-dk/article/nord-for-polarcirklen/) (16.04.2025)